

سرمقاله

این راهش نیست بهمن دانایی

خرد و دورنگری فرمان می‌دهد هر آدمی کمترین نیاز را به دیگران داشته باشد تا جایی که بتواند در روز مبادا روی پای خود بایستد و به دلیل نیاز به دیگری، زیر فشار قرار نگیرد. اما این آرزوی آدمی با سپری شدن زمان و نیز دگرگونی در روش و راهبرد به دست آوردن نیازها و نیز افزایش نیازهای مادی، هر دوره سخت تر از دوره پیش شده است. در دنیای امروز نه تنها هیچ انسانی نمی‌تواند نیازهای خود را به تنهایی برآورده کند بلکه آرزوی خود کفایی در تولید همه کالاهای مورد نیاز برای کشورها نیز تقریباً غیر ممکن شده است. داستان خود کفایی اما در ایران به دلایل گوناگون شاید بیشتر از کشورهای دیگر در کانون توجه بوده و هست. این اراده و خواست در تأمین غذای شهروندان حتی با درجه تمرکز بیشتری در مرکز توجه مدیران دولت قرار دارد. وزیر تازه بر سر کار آمده در وزارت جهاد کشاورزی نیز همانند پیشینیان خود گفته است برنامه ای برای خود کفایی در تولید ۵ قلم محصول کشاورزی دارد و این خواست خود را برای اطلاع افکار عمومی منتشر کرده است.

ادامه در صفحه ۲

یک دست صدا ندارد

صفحه ۲

هشدار اقتصاددانان درباره تورم

نرخ تورم در ایران نزدیک به نیم قرن است دورقمی شده و دولت‌های گوناگون توانایی کاهش نرخ تورم را به رغم وعده‌ها به زیر ۱۰ درصد را ندارند. دولت سیزدهم فشار شدیدی بر بخش‌های گوناگون اقتصاد می‌آورد تا با کنترل نقدینگی و نیز ایجاد محدودیت برای دادن ارز به واردکنندگان نرخ تورم را پایین بکشد. آمارها نشان می‌دهد اما نرخ تورم هنوز بالای ۴۰ درصد است و اقتصاددانان هشدار می‌دهند با توجه به انتظارات تورمی در نیمه دوم سال به دلیل افزایش هزینه‌های دولت امکان افزایش نرخ تورم وجود دارد. نرخ فزاینده تورم راه را برای تقاضای کافی تولیدات صنعتی کاهش داده و رکود ایجاد می‌کند و نیز به افزایش قیمت تمام شده تولید منجر می‌شود. اقتصاددانان باور دارند برای مهار تورم باید سیاست‌های بودجه ای در کانون توجه قرار گیرد. سیاست بودجه ای کار آمد سیاستی است که کسری بودجه را به حداقل می‌رساند. از بین بردن کسری بودجه یا از سوی کاهش هزینه‌ها است یا از سوی افزایش درآمدها. متأسفانه دولت هیچکدام از این دو بخش را خوب پیش‌بینی و مدیریت نکرده است و باید به هشدار اقتصاددانان توجه شود.

امتناع از عرضه شکر به بازار جهانی شکر

جنگ روسیه و اوکراین دیدگاه رهبران و مدیران کشورهای جهان را به مسایل گوناگون به ویژه در داستان امنیت غذایی و مدیریت مواد غذایی تغییر داده است.

امتناع روسیه در ارسال گندم به جهان این جرعه را به ذهن‌های رهبران سیاسی و اقتصادی کشورهای جهان زد که ممکن است جنگ غذا سخت تر شود. به همین دلیل است که کشورهای هند و تایلند به مثابه دوکشور بزرگ صادرکننده شکر به بازارهای جهانی در راهبردهای خود برای صادرات شکر تجدیدنظر کرده یا دست کم احتیاط بیشتری می‌کنند. به نظر می‌رسد تغییرات در قیمت‌های جهانی شکر با توجه

به این راهبرد از سوی هند و تایلند هشدار دهنده است. واقعیت این است که آنها می‌توانند و می‌خواهند اول بازار داخلی را تنظیم کنند و سپس در میزان ونسبت ذخایر شکر به کل مصرف نگاه تازه‌ای داشته باشند و سرانجام اینکه قیمت‌های بالاتر را تجربه کنند.

در صفحات دیگر می‌خوانید:

بازار را تنظیم کنید

صفحه ۸

رشد ۴۹ درصدی ارزش افزوده کشاورزی ایران

صفحه ۷

بازنگری قیمت شکر

صفحه ۴

بهارستانی‌ها به دنبال آزدسازی قیمت شکر

صفحه ۳

این راهش نیست

ادامه از صفحه اول

با توجه به اینکه یکی از کالاهایی که وزیر محترم جهاد کشاورزی قصد دارد در آن به خودکفایی برسیم شکر است در این باره چند نکته را یادآوری می‌کنم و امیدوارم با توجه به فعالیت نزدیک به ۴ دهه در صنعت قند و شکر مورد توجه قرار گیرد.

یکم- شکر یک محصول راهبردی به حساب می‌آید که یک پای آن در هزاران مزرعه کوچک و بزرگ در سراسر کشور دارد و یک سر آن نیز در ده‌ها کارخانه ساخت شده در دهه‌های اخیر در استانهای پرشمار کشور. از سوی دیگر به دلیل اینکه نیاز و مصرف کل شکر همیشه از تولید داخلی بیشتر است تجارت خارجی نیز در این داستان نقش مهمی دارد. واقعیت این است که در باره امکان خودکفایی در تولید شکر با مدیران کارخانه‌های شکر و نیز با اعضای هیأت مدیره نهاد صنفی مشورتی صورت نگرفته است. بنابر این پرسش جدی این است که آیا قرار است خودکفایی در تولید شکر را کارخانه‌ها انجام دهند یا وزارت جهاد کشاورزی. اگر قرار است این کار را کارخانه‌های قند و شکر انجام دهند چرا کوچکترین همکاری و مشورتی با آنها صورت نپذیرفته است. دوم- تجربه فعالیت مستمر در صنعت قند و شکر در سطوح گوناگون و اطلاعات کافی که از فعالیت در این صنعت به دست آورده‌ام و نیز تبادل نظر با بیشتر مدیران کارخانه‌ها و مشورت با کارشناسان ورزیده و نیز مدیران با سابقه این صنعت و نیز بررسی‌های کارشناسانه به مدیران اثبات کرده است که خودکفایی در تولید شکر کاری بسیار دشوار و تا اندازه قابل‌اعتنایی غیر ممکن و غیر اقتصادی است. محدودیت‌های زمین و به ویژه منابع آبی که هرروز کمیاب تر و گران تر و دست نیافتنی‌تر می‌شود. واقعیت این است که منابع آب برای تولید مواد اولیه تولید شکر اجازه بهره‌برداری بیشتر از این وضعیت را نمی‌دهد. توجه داشته باشیم حتی در خوزستان که رود و رودخانه‌های بیشتری نسبت به بقیه مناطق دارد کمبود آب محسوس است. هم اکنون کارخانه‌های قندی در کشور وجود دارند که در آن مناطق آب برای آشامیدن شهروندان نیز به دشواری تأمین می‌شود.

سوم- به نظر می‌رسد در وضعیت حاضر و به دلیل محدودیت‌های اقلیمی برای تولید محصولات زراعی، در هم آمیزی غیر کارشناسانه دو مفهوم خودکفایی و خود اتکایی کار را دشوار کرده است. خود کفایی

تعارض تولید و تجارت

در هفته‌ها و ماه‌های تازه سپری شده موجی از خبرها درباره تنگناهای تولید محصولات زراعی و دامی در ایران از سوی رسانه‌های ایرانی منتشر شد. مسأله اصلی این بود و هست که دولت‌های ایران نمی‌توانند تعارض تاریخی پدیدار شده درباره دو متغیر را برطرف کنند.

تعارض واردات مواد و محصولات غذایی و کشاورزی مثل برنج، شکر، نهاده‌های دامی و گوشت قرمز با تولید داخلی این کالاها داستانی تاریخی و البته بیشتر به ترازوی می‌ماند. پیش از ادغام وزارتخانه‌های بازرگانی و صنایع و نیز پیش از ادغام وزارتخانه‌های جهاد سازندگی و کشاورزی، تکلیف بازرگانی و تولید معلوم بود. وزارت بازرگانی مدیریت و مسؤلیت تنظیم بازار را برعهده داشت و دو وزارتخانه جهاد سازندگی و کشاورزی مدیریت عالی بخش تولید را برعهده داشتند. پس از ناکارآمدی‌های دولت اول محمود احمدی‌نژاد که بازار کالاهای کشاورزی به ویژه شکر را از تعادل خارج و نابسامانی بزرگی در آرایش کشت محصولات زراعی پدید آورد، مجلس وقت برای تنظیم بازار، قانونی تصویب کرد که بازرگانی خارجی محصولات کشاورزی را به وزارت جهاد کشاورزی واگذار کرد. پس از این داستان بود که در وزارت جهاد کشاورزی بخش بازرگانی نیرومند شد و بسته به اینکه وزیر چه کسی باشد تعادل در مدیریت تولید و بازرگانی خارجی به نفع بازرگانی خارجی شد. این داستان و دست به دست شدن اختیارات بازرگانی خارجی به ویژه واردات نهاده‌های دامی، برنج و شکر که سالانه بیش از ۱۲ میلیارد دلار ارزش دارد یک‌جوری و سوسه‌برانگیز شده و قدرت فوق‌العاده‌ای به حساب می‌آید.

به نظر می‌رسد وزارت جهاد کشاورزی در حال حاضر و در دولت سیزدهم با وجود تغییر در بالاترین سطح مدیریت هنوز از این ذهنیت که وزارت مربوطه و وزیر باید دنبال مدیریت عالی تولید باشند، جا نیفتاده و مسائل بازرگانی بر مسائل تولیدی سایه افکنده است. به‌طور مثال وزارت جهاد کشاورزی با وجود سپری شدن روزهای پشت‌سرهم هنوز توانایی آن را به دست نیاورده تا قیمت تضمینی اصلی‌ترین محصولات زراعی را تعیین کند و قدرت مجاب کردن سازمان برنامه برای تنظیم و متوازن سازی تولید و بازرگانی را ندارد. مدیران وزارت جهاد کشاورزی هنوز دولت را نیز متقاعد نکرده‌اند باید ارزش مورد نیاز برای زنجیره غذایی دام و طیور را به‌طور کامل پرداخت کنند. وزارت جهاد کشاورزی نیازمند تصمیم‌گیری دلاورتر هستند تا بتوانند در معادله تولید داخلی و نیز واردات توازن سازندگی تعریف و آن را با قدرت به دولت ارائه کرده و از این برنامه دفاع علمی- کارشناسی داشته باشند. آیا وزارت جهاد کشاورزی طرحی برای افزایش بازدهی در هکتار محصولات مهم زراعی را تهیه کرده و به کشاورزان و سازمان‌های آموزشی- ترویجی خود اعلام کرده است؟ وزارت جهاد کشاورزی باید بیشتر از اینکه شانه‌به‌شانه تجارت پیش برود و تجارت خارجی را در کانون توجه قرار دهد، بهتر است به مدیران و علاقه‌مندان به اقتصاد سیاسی کشاورزی و نیز به کشاورزان توضیح دهد برای بخش تولید چه برنامه قابل‌اجرایی تهیه کرده است.

را اگر به معنای تولید داخلی صددرصد نیاز کشور به محصولات زراعی بدانیم همانطور که در بالا توضیح داده شد هرروز دست نیافتنی‌تر می‌شود. تجربه اثبات کرده است این امکان وجود ندارد. اما مفهوم خود اتکایی این است که کوشش کنیم بیشترین بهره‌وری را از آب و خاک و امکانات مالی و نیز اقتصادی را برای رسیدن به درجه بالایی از سهم تولید داخلی در تنظیم بازار به دست آوریم و نیازهای باقی مانده را با مدیریت کارآمد در توزیع و نیز تجارت خارجی و نیز استفاده درست از بازار در اختیار بگیریم.

چهارم- در پایان این نوشته یادآوری اکید دارم در مسیر خود اتکایی در تولید قند و شکر همکاری تنگاتنگ دولت و بخش غیر دولتی و به ویژه مدیران کارخانه‌های قند یک ضرورت اجتناب ناپذیر است. کارخانه‌های قند و شکر دهه‌های پشت سرهمی است که با اجرای قرارداد کشت با چغندرکاران تجربه لازم و کافی را در راه رسیدن به افزایش تولید در این بخش دارند. بدیهی است مدیران کارخانه‌ها و نیز نیروی کارشناسی نهفته در نهاد صنفی این صنعت آمادگی کافی برای انتقال تجربه به دولت و وزارت جهاد کشاورزی را دارند. اما شوربختانه وزیر محترم جهاد کشاورزی با وجود درخواست‌های چند باره مدیران کارخانه‌های قند فرصتی برای انجام دیدار نگذاشته‌اند. به مدیریت ارشد وزارت جهاد کشاورزی یاد آور می‌شویم این راهش نیست. راه درست این است که از توانایی یکدیگر برای رسیدن به بالاترین درجه خود اتکایی استفاده کنیم.

یک دست صدا ندارد

لحاظ ذهنی باور مدیران دولتی شده و ذهنیت آرام آنها نسبت به توانایی و کارشناسی و نیز میهن دوستی و رشد بخش کشاورزی شکل بگیرد می‌توان گام‌های بعدی را برداشت.

تجربه کشورهای کامیاب اقتصادی در دنیای امروز نشان می‌دهد دولت‌ها در این دسته از کشورها تنها و تنها سیاستگذاری‌های کلان را آن هم با همراهی بخش خصوصی انجام داده و کار اجرا بردوش فعالان بخش غیر دولتی است. در چنین وضعیتی است که نهاد دولت بیشترین بهره‌وری را خواهد داشت زیرا نیروی کارشناسی و مدیریتی خود را درگیر فعالیت‌های جزئی در اجرا نمی‌کند. در ایران متأسفانه به دلایل تاریخی و فکری جنس دولت‌ها گونه‌ای است که می‌خواهند همه کارها را در دولت متمرکز کنند و با این راهبرد است که از توانایی بخش خصوصی استفاده نمی‌شود.

به طور مثال می‌توان به صنعت قند و شکر در ایران اشاره کرد که سابقه‌های طولانی در کشور دارد و انباشت تجربه در این صنعت در مناسبات کارخانه‌ها با چغندرکاران و نیز سیاستگذاری برای تولید شکر از نیشکر در این بخش فراهم شده است. تجربه دو- سه دهه تازه سپری شده نشان می‌دهد آن گروه از مدیران باورمند به تعامل واقعی با تشکل‌های فعال در صنعت قند و شکر و دیگر تشکل‌های صنایع غذایی بوده‌اند کامیاب‌تر بوده و در اجرای برنامه‌های خود از این بخش توانمند استفاده کارآمد داشته‌اند.

حالا و در پایان این نوشته یادآوری می‌شود یک دست صدا ندارد و نهاد دولت با مدیرانی که می‌آیند و می‌روند و تا بخواهند تجربه و دانش کار را به دست آورند باید جای خود را به دیگری بسپارند باید با بخش خصوصی و تشکل‌های استخوان‌دار همراه شوند و نتیجه کار را در عمل ببینند.

در دولت دوم حجت الاسلام حسن روحانی و نیز در همین دولت مستقر چند وزیر در وزارت جهاد کشاورزی جابه‌جا شده و هرکدام رفته و دیگری جانشین او شده است؟ جدای از اینکه هرکدام از وزیران به چه دلیل رفتند و هرکدام از وزیران چگونه انتخاب شدند و با فرض اینکه همه آنها کارآمد بوده و هستند آیا می‌توانسته‌اند برنامه‌های خود را با فرض وجود برنامه از ذهن به مرحله اجرا برسانند؟ به نظر نمی‌رسد چنین باشد، زیرا برای اجرای برنامه از یک سو به مدیران با سابقه و ورزیده و کارشناسان آینده نگر نیاز است و از سوی دیگر به ذهنیت کل دولت و نیز سازگاری سیاستهای کلان با سیاستگذاری در تولید و تجارت محصولات کشاورزی. با توجه به اینکه هر روزی در ایران تنها با نیروهای مورد اعتماد و امین خود کار می‌کند تغییر و دگرگونی در کمیّت و کیفیت مدیران نیز خود یک کار بسیار دشوار است. با توجه به نکات یاد شده و اینکه در دولت‌های ایران رفتار جزیره‌ای داشته و هر وزارتخانه و نیز بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه ساز خود را کوک می‌کنند تصمیم‌گیری در بخش کشاورزی باز هم سخت‌تر می‌شود.

حالا و با خواندن مقدمه در بالا نگاه‌شسته شده این پرسش پیش می‌آید که توصیه این نوشته برای برطرف کردن تنگناهای سیاستگذاری در بخش کشاورزی چیست؟ بدیهی است که برای پاسخ به این پرسش کاربزرگی باید انجام شود و نیز رفتارهای معینی باید در پیش گرفته شود که شرح و تفصیل آن در این جا ناممکن است. اما چیزی که باید در کانون توجه قرار گیرد و شوربختانه دولت‌های ایران با آن برخورد سطحی دارند داد و ستد و تبادل اندیشه و نظر و تجربه در فعالیت‌های این بخش مهم از اقتصاد میان نهاد دولت و نهادهای خصوصی است. به این ترتیب که اگر این راهبرد به

بهارستانی‌ها به دنبال آزادسازی قیمت شکر

به گفته برخی کارشناسان قیمت دولتی شکر منجر به زیان تولید شده است؛ از این رو قانون‌گذاران به دنبال آزادسازی قیمت شکر در روزهای پایانی عمر مجلس یازدهم هستند.

بیش از یک دهه است تولیدکنندگانی که محصولات آنها قیمت دولتی دارد گلایه‌مند از نرخ‌گذاری دستوری هستند. آنها معتقدند اگر دولت در تولید و بازار این محصولات دخالت نداشته باشد بخش خصوصی می‌تواند به مدیریت بازار با چالش کمتر بپردازد. خبری مبنی بر پیگیری آزاد شدن قیمت شکر سبب می‌شود تا وضعیت نماندها صنایع غذایی نیز در بازار سرمایه تحت تأثیر جو روانی قرار گرفته و تغییر کند. وقتی موضوع را پیگیری می‌کنیم مشخص می‌شود رییس کمیسیون کشاورزی از آزادسازی قیمت شکر (صنف و صنعت) و پرداخت مستقیم یارانه به خانوارها خبر داده و اینکه ارزش تخصیصی به شکر وارداتی به تالار دوم منتقل (مرکز مبادله) و بر اساس ارز ۳۷.۵۰۰ تومان محاسبه خواهد شد.

حال پرسش این است که آیا قیمت شکر به عنوان یکی از کالاهای اساسی و راهبردی در بازار آزاد خواهد شد؟ تأثیر این امر در نرخ سایر محصولات غذایی چیست؟ وزیر جهاد کشاورزی در مراسم آغاز سال زراعی جدید ۱۴۰۳-۱۴۰۲ اعلام کرده وزارت جهاد کشاورزی به دنبال خودکفایی ۱۰۰ درصدی ۵ محصول گندم، جو، برنج، شکر و پنبه است.

علیرضا اشرف، رییس هیأت‌مدیره انجمن صنایع قند و شکر ایران به مهر می‌گوید: به موجب ماده ۱۴ قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی، وزارتخانه موظف است پیش از آغاز مهر قیمت شکر را برای سال زراعی جدید تعیین و ابلاغ کند. در این قانون آمده «به منظور حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی، دولت موظف است در حدود بودجه سنواتی اقدامات زیر را انجام دهد: الف- قیمت تضمینی خرید محصولات کشاورزی از قبیل گندم، برنج، شکر، خرما، ذرت، پنبه و سایر محصولات تضمینی را با موافقت وزیر جهاد کشاورزی تعیین نماید.

ب- با خرید به موقع تولیدات داخلی موضوع بند (الف) این ماده و جلوگیری از توزیع بی‌موقع محصولات وارداتی کشاورزی و تنظیم بازار، در حمایت از تولیدکنندگان داخلی بخش کشاورزی اقدام نماید.»

وی در ادامه سخنان خود اضافه می‌کند: تفاوت شرایط امسال با سال‌های قبل این است که در گذشته قیمت دو محصول شکر و چغندر قند تعیین و ابلاغ می‌شد اما در سال جاری نرخ شکر در سه گروه، درب کارخانه ۲۵.۵۰۰ تومان، در بازار بدون بسته‌بندی

(فله‌ای) با نرخ ۲۸ هزار تومان و عرضه شکر در بسته‌بندی با نرخ ۳۴ هزار تومان در حال انجام است. اشرف اضافه می‌کند: طی تفاهم‌نامه‌ای که بین وزارت جهاد کشاورزی و انجمن صنایع قند و شکر ایران وجود داشت توزیع با قیمت مصوب در بازار و تنظیم بازار بر عهده انجمن و بخش خصوصی بود که از سال گذشته این وظیفه نیز به شرکت‌های زیرمجموعه وزارت جهاد کشاورزی واگذار شد.

قیمت جهانی شکر مبنای پیگیری آزادسازی

مسئله شکر در وزارت جهاد کشاورزی در دو معاونت پیگیری می‌شود. تولید مربوط به بخشی و قیمت و بازار نیز مربوط به بخشی دیگر است. با این حال عنوان می‌شود با افزایش قیمت شکر در بازار جهانی قیمت‌های فعلی منجر به زیان بخش تولید بوده و پیشنهاد آزادسازی قیمت‌ها از سوی وزارت جهاد کشاورزی از قبل مطرح بوده است. گفته می‌شود ۴ درصد شکر مصرف مستقیم و باقی مربوط به مصارف غیرمستقیم مانند صنف و صنعت است. با این حال اکنون آزادسازی نرخ شکر در کمیسیون تخصصی کشاورزی در حال پیگیری است و این موضوع شاید رنگ و بوی سیاسی بیشتر از اقتصادی باشد.

در ادامه آزادسازی قیمت شکر قرار است این محصول از تالار یک به تالار دو منتقل شود. تخصیص ارز شکر در تالار یک با قیمت ۲۸.۵۰۰ در حال انجام است که اظهار می‌شود تولید با نرخ‌گذاری دولتی صرفه اقتصادی ندارد؛ از این رو باید تخصیص ارز در تالار دوم و با ارز حدود ۳۷ هزار تومانی باشد تا تولید توان رقابت با شکر وارداتی را داشته باشد.

به گفته کارشناسان و فعالان بازار، قیمت جهانی شکر افزایش زیادی داشته و در حال حاضر هر تن شکر در بازار جهانی حدود ۷۳۰ دلار معامله می‌شود که البته این قیمت جهانی شکر در دو ماه اخیر است.

بازار شکر در نیمه دوم سال معمولاً با محصولات تولید داخل تأمین می‌شود. سال گذشته شکر استحصال شده از چغندر قند و نیشکر تولیدی کشور یک میلیون و ۴۴۰ هزار تن بود امسال هم با توجه به شرایط اقلیمی و بارندگی پیش بینی می‌شود حداقل به این عدد برسیم. گفتنی است در سال زراعی گذشته، میانگین عملکرد تولید چغندر پاییزه در کشور حدود ۶۶ تن در هکتار بود. ایران سالانه به ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن شکر نیاز دارد که بیش از یک میلیون تن آن در داخل تولید و باقی وارد می‌شود. همچنین سرانه مصرف شکر به ازای هر فرد ۲۴ کیلو گرم بوده که این عدد در سال‌ها قبل ۲۷ و پیش‌تر ۲۹ کیلو گرم بود.

سال بد بازار جهانی شکر

برای بازارهای جهانی شکر، این یکی از بدترین کمبودهای تاریخی به نظر می‌رسد.

سال‌های متوالی کسری عرضه و تولید، آسیب‌های آب و هوایی به محصولات کلیدی و تنگناهای حمل و نقل، سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ را به یاد شرکت‌های برتر تجارت شکر در جهان می‌اندازد، زمانی که قیمت این شیرین‌کننده به بالاترین حد خود در سه دهه گذشته رسید.

مانورو آنجلو، مدیر اجرایی Alvean، یک خانه تجاری که تحت کنترل تولیدکننده برزیلی Copersucar است، گفت: «شرایط فعلی به طرز وحشتناکی مشابه سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ است.» این شرکت انتظار دارد ششمین سال متوالی با کسری عرضه و تولید در فصل آینده روبرو شود زیرا چشم‌انداز ضعیف محصولات هندی باعث کاهش ذخایر جهانی شکر می‌شود. بدتر از آن، برزیل، تولیدکننده برتر، شاهد تکرار کاهش تولید دهه گذشته است که جهان را کم عرضه نگه می‌دارد. آنجلو گفت: «باران‌ها در هند وحشتناک بوده و مخازن آب بسیار کم است، بنابراین محصول بعدی می‌تواند حتی بدتر از محصول فعلی باشد.» انتظار نمی‌رود هند برای فصلی که به تازگی شروع شده شکر صادر کند، تغییری عمده نسبت به دو فصل قبل که صادرات آن به ۱۱ میلیون تن می‌رسید. آنجلو افزود این بدان معناست که بازارها به برزیل وابسته هستند و قیمت‌ها را نسبت به مسائلی مانند باران‌های ناپهنگام که تهدیدی برای اختلال در برداشت یا تأخیر در بارگیری کشتی‌ها هستند بسیار حساس می‌کند.

شکر در حال حاضر در بنادر برزیل انباشته شده است زیرا زیرساخت‌های این کشور به حد اکثر ظرفیت رسیده است. محصولات مثل سویا و ذرت، شکر را مجبور به رقابت برای فضا در بنادر و ایستگاه‌های راه‌آهن می‌کنند، در حالی که باران‌های شدید اخیر مدت زمان انتظار کشتی‌ها برای بارگیری را افزایش داده است. مدیر اجرایی Alvean گفت که معتقد است مشکلات لجستیکی احتمالاً مانع از ارسال حداقل یک میلیون تن شکر در ماه اکتبر برزیل شده است، ضرری که این کشور به سختی قادر به جبران آن در ماه‌های آینده خواهد بود. آنجلو با وجود ذخایر اندکی در کشورهایی که برای تأمین تقاضا به واردات متکی هستند، خطر اختلال در زنجیره تأمین را پیش‌بینی می‌کند.

شکر مورد نیاز صنایع تأمین می‌شود؟

جلسه صنایع تبدیلی و تکمیلی با محوریت رفع مشکل تأمین شکر صنعت شیرینی و شکلات برگزار شد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی (اگرو فود نیوز)، به نقل از وزارت جهاد کشاورزی جلسه کارشناسی صنایع تبدیلی و تکمیلی به ریاست کریم ذوالفقاری، رئیس مرکز توسعه مکانیزاسیون و صنایع کشاورزی و با حضور فعالان صنایع تبدیلی و تکمیلی در وزارت جهاد کشاورزی برگزار شد. در حاشیه این جلسه، کریم ذوالفقاری گفت: پیرو جلسه وزیر جهاد کشاورزی با واحدهای صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و حوزه وزارت صنعت، معدن و تجارت در هفته گذشته، به دستور وزیر جهاد کشاورزی، درخواست‌های واحدهای صنایع تبدیلی را در دستور کار قرار گرفت. وی افزود: یکی از این موضوعات تأمین شکر مورد نیاز واحدهای صنایع تبدیلی بود، با توجه به اینکه شکر به صورت استانی و توسط سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها و معاون توسعه بازرگانی توزیع و رصد می‌شود، واحدهای صنفی از کمبود شکر گلایه‌مند هستند. ذوالفقاری تأکید کرد: طبق گفته صنایع تاکنون هیچ واحد صنعتی دچار بحران نشده اما نگرانی بابت تأمین ماده اولیه واحدهای شیرینی و شکلات وجود دارد که راهکارهای رفع آن پیشنهاد و در صورت قبول اکثریت، عملیاتی خواهد شد.

سرویس خبری: کشاورزی

بازنگری قیمت شکر

اختیار خانوارها قرار می‌دهد. در شرایط کنونی به دلیل اختصاص سوبسید و پایین بودن قیمت شکر وارداتی، صنایع داخلی تولید قند و شکر و شیرین‌کننده‌ها قدرت رقابت خود را با شکر وارداتی از دست داده‌اند. بحران موجود در صنعت داخلی در حالی شکل گرفته که سوبسید پرداختی برای واردات شکر ارزان از جیب مردم پرداخت می‌شود و معنی عملی آن حمایت از تولیدکننده خارجی و نمایندگان آنها در داخل با هزینه شهروندان ایرانی است. تداوم پرداخت یارانه بی‌دلیل به شکر وارداتی به‌طور قطع مصداق حراج سرمایه ملی است و تنها شیرین‌کننده کام دلان و قاچاقچیان است که با توجه به تفاوت ۳۰۰ دلاری قیمت جهانی شکر و شکری که با ارز یارانه‌ای وارد می‌شود، سال‌ها دست در جیب اقشار ضعیف جامعه کرده‌اند و به ثروت‌های افسانه‌ای دست یافته‌اند.»

یکی از دغدغه‌های فعالان این حوزه همواره این بوده که شکر تولیدی کشور به نام خانوار و به کام قاچاقچی با قیمت‌های بسیار پایین‌تر از کشور خارج شود. در این رابطه برخی کارشناسان اعلام کردند که دولت طبق سیاستی نادرست با ارزان نگه‌داشتن قیمت شکر و تعیین نرخ یکسان برای شکر مصرفی خانوار و صنف و صنعت کارخانه‌ها به تولید کالاهایی از جمله نوشابه، شیرینی، شکلات و... یارانه می‌دهد که در نهایت، هم به زیان سلامت و هم به زیان جیب خانوار تمام می‌شود، آن هم در صورتی که می‌توان مصارف این دو بخش را جدا کرد و با تمهیدات مشخصی به مردم بابت شکر مصرفی‌شان یارانه داد. همچنین با نرخ دلار آزاد، قاچاق شکر از کشور با نصف قیمت جهانی انجام می‌شود.

وزارت جهاد کشاورزی در واکنش به گزارش این روزنامه طی جوابیه‌ای بر ضرورت بازنگری در قیمت شکر صنف و صنعت تأکید کرده است.

تداوم پرداخت یارانه شکر وارداتی مصداق حراج سرمایه ملی

به گفته رییس کمیسیون کشاورزی، قیمت شکر با همه مساعدت‌های یارانه‌ای و معافیت‌های مالیاتی، بیشتر از کالاهایی که در سبد حمایت یارانه‌ای قرار نداشتند، دچار آشفستگی شد. محمدجواد عسکری درخصوص مطرح شدن موضوع قاچاق شکر در کشور گفت: موضوعی به نام کمبود شکر در کشور وجود ندارد، کشور ما سالانه به ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار تن شکر نیاز دارد که تولیدکنندگان داخلی در یک‌سال گذشته یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن از این نیاز را تولید کرده‌اند. همچنین بالغ بر ۸۰۰ هزار تن شیرین‌کننده فروکتوز و گلوکز حاصل از گندم و ذرت تولید شده که وقتی آن را به رقم تولیدی شکر اضافه کنیم مجموع آن به ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار تن می‌رسد که برای تأمین نیازهای کشور کافی است. نماینده مردم داراب و زرین‌دشت در مجلس شورای اسلامی ادامه

چالش‌های پیش روی صنعت شکر و حرف‌وحدیث‌های پیش آمده برای تعیین قیمت آن در حالی ادامه دارد که وزارت جهاد کشاورزی با توجه به گزارش‌های کارشناسی متعدد درخصوص مشکلات موجود در قیمت‌گذاری شکر، اکنون یک گام به خواست آنها و اصلاح قیمت شکر نزدیک شده است. این روزنامه در آخرین گزارش خود تحت عنوان «ریل کج قیمت‌گذاری شکر» ضمن پرداختن به پیچیدگی‌های صنعت شکر به ورشکستگی بسیاری از کارخانه‌ها پرداخت و خواستار اصلاح قیمت‌گذاری آن شد.

تعیین و اصلاح قیمت شکر و جداسازی مصرف خانگی و صنعتی این محصول همواره جزو پیشنهادهای بود که از ماه‌های گذشته از سوی انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران و کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی مجلس به وزارتخانه‌های صنعت و کشاورزی مطرح شد تا بدین وسیله با پدیده شکر ارزان و قاچاق آن به کشورهای همسایه برخورد شود و مهم‌تر از آن اینکه کشاورزان و چغندرکاران برای تولید این محصول انگیزه بیشتری پیدا کنند. بر این اساس، قرار بود نرخ شکر برای مصارف صنعتی شکر از مصارف خانوار جدا شود و بدین ترتیب مصرف‌کنندگان عمده شکر مانند کارخانجات نوشابه‌سازی، غذایی، شکلات، شیرینی و... که عمده مصرف صنعت شکر را دارند، با اخذ مابه‌التفاوت در سامانه بازارگاه اقدام به خرید شکر کنند و از طریق سامانه جامع تجارت، رصد و پایش شوند اما از اواخر سال گذشته با وجود تأکیدات ویژه کمیسیون کشاورزی مجلس و تشکل‌های بخش خصوصی به وزارتخانه‌های صمت و کشاورزی، اقدام مؤثری در این خصوص انجام نشد.

این در حالی است که کارشناسان همواره نسبت به رانتی که در اختیار تولیدکنندگان کالاهای مضر از جمله نوشابه که اتفاقاً با نام برندهای آمریکایی تولید می‌شوند، هشدار داده و اعلام می‌کنند که حمایت دولت از این قبیل تولیدات هیچ توجیهی ندارد. ضمن اینکه پایین نگه‌داشتن قیمت شکر به صورت تصنعی، در واقع ظلم به سلامت و جیب مردم است. بنابراین دولت به جای اینکه از تولید این کالاها حمایت کند، باید حمایت‌های خود را به‌گونه‌ای به خانوارها اختصاص دهد که آنها بتوانند کالاهای مفید برای سلامتی خود از جمله مواد پروتئینی را با نرخ‌های مناسب تهیه کنند.

«جهان‌صنعت» در این گزارش تأکید کرده بود که «بدون شک در شرایط کنونی اصلاح قیمت شکر، واگذاری به صنف و صنعت و پرداخت یارانه به خانوارها از ضروریات مهمی است که باید مورد توجه دولت محترم قرار گیرد. این اقدام ضمن متعادل‌سازی بازار این فرآورده و منطقی‌سازی قیمت محصولات وابسته به شکر از پرداخت هزاران میلیارد تومان یارانه بی‌دلیل به صنف و صنعت جلوگیری کرده و یارانه شکر سفید را مستقیماً در

برنامه خودکفایی در ۵ محصول استراتژیک کشاورزی

وزیر جهاد کشاورزی در مراسم آغاز سال زراعی جدید گفت: گندم، برنج، جو، پنبه و شکر انتخاب شد تا در این ۵ محصول استراتژیک به خودکفایی ۱۰۰ درصدی برسیم.

محمدعلی نیکبخت، وزیر جهاد کشاورزی در مراسم آغاز سال زراعی جدید (۱۴۰۳-۱۴۰۲) و چهارمین سال اجرای طرح جهش تولید در دیمزارها در محل وزارت جهاد کشاورزی برگزار شد. در این مراسم گفت: در تأمین امنیت غذایی و تأمین غذای سالم برای مردم محقق شود و به ویژه در ۵ محصول استراتژیک گندم، برنج، جو، پنبه و شکر باید به خودکفایی ۱۰۰ درصدی برسیم. وی افزود: در سایر محصولات متعهد شدیم با استفاده از ظرفیت‌های داخلی، ضریب خودکفایی را افزایش و به ۹۰ درصد برسانیم.

وی ادامه داد: سایر نهادها باید در کنار وزارت جهاد کشاورزی باشند و باور داشته باشیم امنیت غذا از امنیت نظامی کمتر نیست. نیکبخت با اشاره به کشاورزی دانش‌بنیان تصریح کرد: کشت با استفاده از فنون دانش‌بنیان بهره‌وری را با توجه به منابع پایه محدود در آب و خاک افزایش داده و محصولات کشت شده در واحد سطح روند افزایشی داشته باشد.

وزیر جهاد کشاورزی در ادامه اضافه کرد: فاصله برداشت بین استان‌ها باید کاهش پیدا کند. در حال حاضر در برخی استان‌ها عملکرد کشت گندم، برداشت ۱۱ تا ۱۲ تن بوده و در استان دیگر این عدد به ۱.۵ تا ۲ تن می‌رسد. این مسأله ممکن نیست مگر با کشاورزی دانش‌بنیان. این مقام مسؤول با اشاره به زمین‌های قابل کشت کشور یادآور شد: ما ۱۸ میلیون زمین قابل کشت داریم که فقط ۶ درصد آن مربوط به کلاس یک و دو بوده که ضمن حفظ کاربری باید بهره‌وری را در آنها افزایش دهیم.

نیکبخت درباره برنامه راهبردی وزارت جهاد کشاورزی به تولید برای تأمین نیاز بازار و بازارهای جهانی اشاره کرد و گفت: در این باره اولویت نخست شیلات و آبی‌پروری است. درصد کمی از این ظرفیت مورد استفاده قرار گرفته و باید این قوت‌ها را بهره‌برداری کرد. وی ادامه داد: اولویت بعدی صنایع تبدیلی و تکمیلی است که زمینه افزایش تولید است. برای تحقق این هدف صنایع باید در اختیار تولید باشند.

نیکبخت در ادامه اولویت‌های وزارت جهاد کشاورزی به محصولات گلخانه‌ای اشاره کرد و گفت: در این بخش محدودیت منابع داریم اما تلاش می‌شود توزیع مناسبی انجام شود. دامپروری و تأمین کالاهای اساسی اولویت بیان شده از سوی وزیر جهاد کشاورزی بود و در این باره اظهار کرد: تأمین تخم مرغ، گوشت قرمز، گوشت مرغ و... مورد نیاز بازار در حال انجام است و این مهم از مسیر سرمایه‌گذاری در بخش دامپروری ممکن است. بنابراین سرمایه‌گذاری در دستور کار است.

وزیر جهاد کشاورزی در پایان گفت: انتظار است در سال زراعی جدید (۱۴۰۳-۱۴۰۲) برداشت محصولات از جمله گندم روند افزایشی داشته باشد و با توجه به پیش‌بینی‌های انجام شده امسال بارندگی وضعیت بهتری دارد و وزارت جهاد کشاورزی نیز با تأمین به هنگام نهاده‌های کشاورزی به دنبال افزایش خودکفایی است.

تولید محصولات استراتژیک از گندم تا شکر

صرف سالانه گندم، شکر و برنج کشور به ترتیب ۱۲، ۲.۲ و ۳ میلیون تن است که بخشی در داخل تولید و باقی از خارج تأمین می‌شود. هدف وزارت جهاد کشاورزی خودکفایی در این ۳ محصول استراتژیک است. گندم، شکر، جو، برنج و پنبه جز ۵ محصول استراتژیک است که وزیر جهاد سازندگی اعلام کرد باید کشور به سوی خودکفایی آن پیش برود. این محصولات جز اقلامی است که از سوی دولت خرید آنها تضمین شده انجام می‌شود.

وضعیت تولید امسال شکر داخلی بر اساس آمار گزارش شده میزان کشت و برداشت چغندر قند و نیشکر در کشور حاکی از آن است که در این محصول نیز می‌توان به سمت خودکفایی حرکت کرد؛ به ویژه اینکه تنش‌های بین‌المللی در دو سال اخیر منجر به مشکلاتی در تأمین شکر و غلات شد. امسال از زمان برداشت تاکنون از حدود ۷۹ هزار هکتار سطح زیر کشت چغندر قند بهره، بیش از یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن محصول تولید و تحویل کارخانه‌های قند شده است. به گزارش وزارت جهاد کشاورزی، پیمان حصادی، مجری طرح گیاهان قندی وزارتخانه با بیان اینکه برداشت چغندر قند بهره از اواسط شهریور سال جاری آغاز شده است، گفت: این میزان تولید در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۴۸ درصد افزایش داشته است. وی پیش‌بینی کرد که امسال حدود ۴ میلیون و ۴۰۰ هزار تن چغندر قند بهره برداشت و نزدیک به ۶۰۰ هزار تن شکر نیز از آن استحصال و تولید شود. حصادی درباره کشت چغندر پاییزه نیز اظهار کرد: از اواخر شهریور کشت چغندر قند پاییزه در کشور آغاز و تاکنون نزدیک به ۲۰ هزار هکتار زیر کشت رفته که به لحاظ سطح قرارداد، نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود ۵۰ درصد و از نظر میزان کشت نزدیک به ۹۵ درصد افزایش را نشان می‌دهد. مجری طرح گیاهان قندی وزارت جهاد کشاورزی در مورد قیمت خرید تضمینی چغندر قند گفت: جای هیچ نگرانی درباره افزایش و اعلام قیمت چغندر قند نیست و شورای قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی متناسب با قیمت سایر محصولات، افزایش هزینه‌های تولید و نوسانات نرخ تورم، قیمت چغندر قند را تعیین و ابلاغ خواهد کرد و متعاقب آن نیز قیمت شکر تعیین و اعلام عمومی می‌شود.

آمارها درباره گندم چه می‌گویند؟ در کشت و برداشت گندم، امسال وضعیت به لحاظ کمی مناسب ارزیابی می‌شود و ۱۰ میلیون و ۳۷۵ هزار تن گندم از سوی گندم کاران تحویل دولت شد. سالانه کشور حدود ۱۲ میلیون تن گندم نیاز دارد که ۱۰ میلیون تن سهمیه نانوبی‌ها بوده و ۲ میلیون تن نیز جز مصارف صنایع غذایی کشور از جمله ماکارونی، کیک، بیسکویت و... است؛ البته برای حفظ ذخیره استراتژیک و انبار گندم در سیلوها برای روزهای بحرانی که قابل پیش‌بینی نیستند ضروری است ۱۸ میلیون تن گندم در کشور موجود باشد. در این محصول با توجه به همت گندم کاران این امر شدنی است به طوری که در دو دهه گذشته ۲ بار جشن خودکفایی گرفته شده است (سال ۱۳۸۳ و ۱۳۹۵).

شرایط نامطلوب برنج وزیر پیشین وزارت جهاد کشاورزی در کنار حرکت به سوی خودکفایی گندم، عنوان کرده بود این امر برای دومین محصول پرمصرف کشور یعنی برنج نیز در حال پیگیری است. سیدجواد ساداتی‌نژاد گفته بود، با زهکشی اراضی کشاورزی و افزایش بهره‌وری در ۳ استان شمالی کشور و افزایش یک میلیون تنی تولید می‌توانیم به خودکفایی در زمینه برنج نیز برسیم، ما در کشور سالانه به ۳ میلیون تن برنج نیاز داریم که قابل دستیابی است. سال گذشته حدود ۵۰ درصد برنج‌های داخلی انبار شد و به فروش نرفت. یکی از ضرورت‌های تولید پس از افزایش تولید قیمت مناسب با قدرت خرید جامعه است. اگر تولید بالا باشد اما بازار تقاضا متناسب با تولید وجود نداشته باشد منجر به ضایع شدن محصولات می‌شود زیرا بازار صادرات هم با توجه به محدودیت‌های بین‌المللی و نیز عدم رعایت استانداردهای کشت مورد نظر کشورهای مقصد وجود ندارد. از این رو دولتمردان در کنار مدیریت کشت و افزایش بهره‌وری باید آرزای‌سازی محصولات کشاورزی و غذایی را بدون کاهش کیفیت آنها با توجه به قدرت خرید مردم پیگیری کنند.

شکر فله است در حالی که امروز بخش قابل توجهی از شکر یارانه‌ای، برای تولید محصولاتی مانند نوشابه، آمیوه، کیک و کلوچه، شکلات و... به کار می‌رود که برند ایرانی نیستند و از همه بدتر اینکه بعد از تولید بخش زیادی از این محصولات صادر می‌شوند؛ به همین دلیل برخی رسانه‌ها نام این صادرات را نیز قاچاق رسمی گذاشته‌اند که با توجه به سهم صنف و صنعت از میزان شکر مصرفی در کشور، رقم بزرگی است.

رییس کمیسیون کشاورزی مجلس گفت: امروز بیشترین ارز و سوبسید به صورت غیرمستقیم به کالاهایی مانند نوشابه تعلق می‌گیرد که اکثراً برندهای خارجی و به ویژه آمریکایی هستند و مشمول قیمت‌گذاری نبوده و روند افزایش مستمر قیمت آنها هم رصد و پایش نمی‌شود. از این محصولات در حوزه بازار صادراتی هیچ‌گونه عوارضی دریافت نمی‌شود و محصولات نهایی هم نه تنها جزو کالاهای ضروری نیستند، بلکه جزو کالاهای زبان‌آور سلامتی هستند و در کشورهای دیگر از آنها مالیات سنگین گرفته می‌شود.

وی درخصوص میزان شکر مصرفی خانوار و شکر مصرفی صنف و صنعت عنوان کرد: براساس آخرین آمار، شکر مورد نیاز خانوارها ما بین ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار تن است و یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن شکر نیز نصیب صنف و صنعت می‌شود.

این نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی گفت: از سال گذشته جلسات متعددی با کشاورزان، تولیدکنندگان و انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در کمیسیون کشاورزی مجلس برگزار شد. نامه‌نگاری‌های زیادی نیز با وزارت جهاد کشاورزی صورت گرفت. متعاقب این جلسات و نامه‌نگاری‌ها بود که وزارت جهاد کشاورزی موظف به اعلام قیمت رسمی فروش شکر تولید داخل شد. البته درخواست‌های دیگری از جمله اینکه تعرفه واردات شکر تا میزان ۳۰ درصد اصلاح شود را در کمیسیون طرح کردیم.

پرداخت مابه‌التفاوت شکر

عسکری با تأکید بر اینکه مصوبات کمیسیون کشاورزی درخصوص عرضه شکر سفید در سامانه بازارگاه و اخذ و واریز مابه‌التفاوت آن به خزانه دولت بود، عنوان کرد: بدون شک در شرایط کنونی اصلاح قیمت شکر، واگذاری به صنف و صنعت و پرداخت یارانه به خانوارها از ضروریات مهمی است که باید مورد توجه دولت قرار گیرد. این اقدام ضمن متعادل‌سازی بازار این فرآورده و منطقی‌سازی قیمت محصولات وابسته به آن، از پرداخت هزاران میلیارد تومان یارانه بی‌دلیل به صنف و صنعت جلوگیری کرده و یارانه شکر سفید را مستقیماً در اختیار خانوارها قرار می‌دهد.

وی با اشاره به اینکه به دلیل پایین بودن قیمت شکر وارداتی، صنایع داخلی تولید قند و شکر و شیرین‌کننده‌ها قدرت رقابت خود را از دست داده‌اند و با بحران جدی روبرو شده‌اند، افزود: از یک طرف کشاورزان انگیزه‌ای برای کشت چغندر قند و نیشکر ندارند و الگوی کشت‌شان را تغییر داده‌اند و از طرف دیگر کارخانجات تولید شیرین‌کننده‌های مختلف مانند گلوکز و فروکتوز نیز به دلیل سودآوری پایین این صنعت، تعطیل شده یا زیر ظرفیت اسمی خود فعالیت می‌کنند. در این بازار نابرابر، محصولات حاصل از کارخانجات صنایع پالایشگاهی غلات مانند فروکتوز و گلوکز هم توان رقابت با شکر را ندارند.

رییس کمیسیون کشاورزی عنوان کرد: از جمله درخواست‌هایی که مکرر مطرح شده این است که ارز تخصیصی به شکر وارداتی به تالار دوم منتقل و شکر از شمول نرخ‌گذاری خارج شود و از سوی دیگر مالیات بر ارزش افزوده آن حداقل تا ۹ درصد افزایش یابد و در صورت لزوم، شکر خانوار به صورت نقدی یا کالابریگ الکترونیکی به دست مردم برسد. به طور قطع مداوم پرداخت یارانه بی‌دلیل به شکر وارداتی مصداق حراج سرمایه ملی و وارد کردن ضربه جدی به تولید و اشتغال ملی و تقویت قاچاق سودآور شکر است.

داد: دولت در سال گذشته نزدیک به یک میلیون تن شکر وارد کرد تا با کمبود این کالا مواجه نشویم. همچنین برای اینکه قیمت شکر و محصولات وابسته آن دچار افزایش نشود و روی معیشت و سفره مردم تأثیر منفی نگذارد، این کالا با ارز ترجیحی و تعرفه یک درصد وارد شد.

وی افزود: شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران در آخرین روزهای اردیبهشت ماه سال جاری نرخ مالیات بر ارزش افزوده قند و شکر از ابتدای سال جاری را از ۹ درصد به یک درصد کاهش داد تا با یک معافیت قابل توجه، تولید و عرضه شکر دچار تورم و اختلال نشود.

عسکری عنوان کرد: اواخر خردادماه سال جاری وزارت صنعت، معدن و تجارت در مصوبه‌ای، قیمت شکر مصرف‌کننده و درب کارخانه را اعلام و ابلاغ کرد که براساس آن قیمت مصوب شکر برای مصرف‌کننده مطابق با برآورد کارشناسی سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان از قرار هر کیلو ۲۸ هزار تومان و قیمت هر کیلو شکر سفید درب انبار کارخانه ۲۵ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شد. یعنی از یک طرف یک میلیون تن بیش از نیاز کشور شکر وارد شده و از طرف دیگر مقرر شد که قیمت این کالا برای مصرف‌کننده بیشتر از ۲۸ هزار تومان نشود.

رییس کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط‌زیست مجلس در ادامه با انتقاد از توزیع شکر بالاتر از نرخ مصوب در بازار گفت: متأسفانه دولت و سایر نهادهای ذی‌ربط با وجود تمام تلاش‌ها و مصوبات، عاملیت کافی برای کنترل قیمت شکر را نداشتند. بعد از خروج آمریکا از برجام و بازگشت مجدد برخی تحریم‌ها، دولت وقت، سیاست چند نرخی کردن قیمت ارز را در پیش گرفت تا تکانه‌های حاصل از تهدید فروش نفت و نوسانات ارزی را مهار کند. اگرچه از همان روز تاکنون شکر جزو کالاهایی بود که از مواهب ارز ۴۲۰۰ تومانی و بعداً ارز ترجیحی برخوردار شد، اما این حمایت مالی نتوانست موجب تثبیت قیمت در بازار شود و روزه‌روز قیمت آن و محصولات وابسته به آن افزایش یافته است.

این نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: قیمت شکر با همه مساعدت‌های یارانه‌ای و معافیت‌های مالیاتی، بیشتر از کالاهایی که در سبد حمایت یارانه‌ای قرار نداشتند، دچار آشفتنگی شد، چراکه دولت و سایر دستگاه‌های اجرایی، تنها بازیگران این بازی پرسود نبودند. درحال حاضر قیمت هر تن شکر داخل کشور ۳۰۰ دلار و قیمت همان یک تن شکر در کشورهای هم‌مرز و همسایه ۶۰۰ دلار است. همین تفاوت ۳۰۰ دلاری کافی است تا برخی خریداران در کشورهای خارجی وسوسه شوند و هر تن شکر را با مبلغی نصف میانگین جهانی و به صورت قاچاق وارد کشور خود کنند.

جیب پر دلان از یارانه شکر

نماینده مردم داراب و زرین‌دشت در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: دولت به شکر یارانه داده، اما این یارانه به جای مردم کشور ما، به جیب قاچاقچیان و دلان رفته و در آخر موجبات رونق سفره شهروندان کشورهای همسایه را فراهم کرده است.

وی با بیان اینکه قاچاق به معنای رد و بدل پنهانی کالا بوده و آمار دقیقی از میزان آن وجود ندارد، عنوان کرد: فرمولی وجود دارد که براساس آن میزان قاچاق را تخمین می‌زند. براساس آمار، فقط در ۴ ماهه ابتدایی سال ۱۴۰۲، یک هزار و ۲۹۵ میلیارد ریال شکر از مبادی قاچاق کشف شده و معمولاً کشفیات بین ۱۵ تا ۲۰ درصد از میزان قاچاق است و به عبارتی در چهارماهه ابتدای سال حدود ۸ هزار میلیارد ریال شکر قاچاق شده و با ادامه این روند حداقل تا پایان سال ۲۵ هزار میلیارد ریال قاچاق صورت می‌گیرد. این در حالی است که در صورت افزایش نرخ جهانی شکر، روند قاچاق مستقیم شکر، رشد تصاعدی پیدا می‌کند.

عسکری افزود: باید توجه داشت این آمار تنها درباره قاچاق

هدف گذاری تولید بیش از ۷۰۰ هزار تن شکر سفید

تولید محصول استراتژیک شکر می شود. در ادامه این مراسم، مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر دعبل خزاعی نیز گزارشی از روند نصب و راه اندازی سانتریفیوژهای جدید ارائه کرد و از پیش بینی رشد ۲۱ درصدی تولید شکر خبر داد. سطح زیر کشت امسال در این کشت و صنعت به ۹ هزار و ۱۴۶ هکتار رسیده و به گفته سید محمدرضا علم الهدایی، از این میزان سطح زیر کشت، بیش از ۷۷۰ هزار تن نیشکر از مزارع برداشت خواهد شد.

شمارش معکوس برای ترنم شیرین تولید در کشت و صنعت سلمان فارسی

شمارش معکوس برای برداشت نیشکر و تولید شکر در واحد نیشکری سلمان فارسی آغاز شده و تا چند روز دیگر هم زمان با عملیات برداشت نیشکر، کارخانه شکر با تمام توان فعالیت خود را شروع می کند.

به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، تعمیرات اساسی کارخانه شکر به پایان رسیده و آن گونه که معاون صنعت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی می گوید، «بویلرهای» این کارخانه نیز راه اندازی شده و تمامی تجهیزات و بخش های کارخانه آماده شروع فعالیت است. سید عقیل آل جابر افزود، عملیات «اورهال» این کارخانه که از مردادماه شروع شده بود، چند روز پیش به پایان رسید و در حال حاضر، همه چیز برای یک تولید مطلوب، مهیاست.

پیش بینی تولید ۸۰ هزار تن شکر در نیشکر سلمان فارسی آمادگی حداکثری برای شروع تولید، از دیگر موضوعاتی است که معاون صنعت کشت و صنعت نیشکر سلمان فارسی به آن اشاره کرد. به گفته او، با توجه به وضعیت مطلوب مزارع نیشکر، پیش بینی می شود که تولید شکر در این واحد نیشکری افزایشی ۱۶ درصدی نسبت به سال بهره برداری گذشته، داشته باشد.

وی در ادامه با بیان اینکه سال بهره برداری گذشته ۶۹ هزار تن شکر در این واحد نیشکری تولید شد، افزود، پیش بینی می شود که تا پایان سال بهره برداری امسال، بیش از ۸۰ هزار تن شکر تولید شود.

آل جابر همچنین افزود که در طول عملیات تولید شکر، گروه مجتهد فنی و مهندسی کارخانه به طور کامل آماده برای رفع هر گونه مشکلی است که در طول فرایند تولید ممکن است پیش آید. بر اساس این گزارش، عملیات برداشت نیشکر هر ساله از اواخر مهرماه آغاز و تا اواسط فروردین ماه سال آینده ادامه خواهد داشت. این عملیات بزرگترین عملیات متمرکز برداشت در بخش کشاورزی کشور است که ۱۰۰ درصد به شکل مکانیزه و با دستگاه های برداشت نیشکر به نام «هاروستر» انجام می شود.

عبدعلی ناصری مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در گفت و گو با خبرنگار فارس در اهواز اظهار کرد: برای جبران کمبود شکر در بازار و تأمین شکر مورد نیاز مردم، عملیات تولید شکر خام و تصفیه شکر در واحدهای نیشکری زودتر از موعد شروع شد و تاکنون نیز ۳۰ هزار تن شکر تولید شده است. وی از برنامه ریزی مدیران و تلاش کارکنان کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر در راه اندازی پیش از موعد واحد تصفیه شکر و همچنین سایر واحدهای نیشکری در تولید شکر قدردانی و تأکید کرد که در سایه این برنامه ریزی و تلاش، رشد تولید محقق خواهد شد.

به گفته مدیرعامل توسعه نیشکر، روزانه ۲ هزار و ۴۰۰ تن شکر سفید در واحدهای تصفیه شرکت توسعه نیشکر تولید می شود و با این میزان تولید، انتظار می رود بازار شکر به زودی به تعادل برسد و نگرانی ها از کمبود شکر برطرف شود. بر اساس این گزارش، نیاز سالانه کشور به شکر ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن است که از این میزان هر ساله حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تن شکر از محل تولید داخل تأمین می شود.

مدیرعامل توسعه نیشکر گفت که این شرکت با تولید بیش از ۵۰ درصد شکر مورد نیاز کشور، از ظرفیت بالایی در تولید شکر برای رساندن کشور به خودکفایی در این محصول راهبردی برخوردار است. ناصری در بخش دیگری از سخنان خود از پیش بینی برداشت بیش از ۶ میلیون و ۳۰۰ هزار تن نیشکر خبر داد و افزود، با این میزان برداشت، تولید شکر نسبت به سال گذشته افزایشی ۵۰ درصدی خواهد داشت. عملیات برداشت نیشکر هر ساله از اواخر مهرماه آغاز و تا اواسط فروردین ماه سال آینده ادامه خواهد داشت. این عملیات بزرگترین عملیات متمرکز برداشت در بخش کشاورزی کشور است که ۱۰۰ درصد به شکل مکانیزه و با دستگاه های برداشت نیشکر به نام «هاروستر» انجام می شود. مزارع نیشکر شرکت توسعه نیشکر در محدوده شهرستان های خرمشهر، شادگان، کارون، اهواز، باوی، شوش و شوشتر واقع شده اند؛ ظرفیت اسمی هر یک از واحدهای هشتگانه ۱۰۰ هزار تن شکر است. همچنین، از مجموع بالغ بر ۱۴ میلیون تن محصولات زراعی و باغی خوزستان که باعث شده این استان در صدر تولیدکنندگان کشاورزی کشور قرار بگیرد، بیش از هفت میلیون تن آن نیشکر است.

سانتریفیوژهای جدید

در مراسمی با حضور مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، «سانتریفیوژ» های جدید تصفیه شکر کشت و صنعت نیشکر دعبل خزاعی راه اندازی شد.

به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، با نصب و راه اندازی این سانتریفیوژها، در کنار افزایش کمی تولید، کیفیت شکر سفید نیز افزایش می یابد. مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر این اقدام را گامی مهم در راستای تحقق رشد تولید برشمرده و افزود، با نوسازی و ارتقای دستگاه های فرسوده، همگام با کاهش ضایعات قندی و افزایش کیفیت شکر تولیدی، متوسط تولید روزانه در این واحد نیشکری به ۷۰۹ تن خواهد رسید. کاهش ۷۰ درصدی مصرف برق و ۵۰ درصدی آب از دیگر مزیت های این سانتریفیوژهای نصب شده است که دکتر عبدعلی ناصری به آن اشاره کرد و افزود، این بهینه سازی مصرف انرژی در شرایط پیک مصرف برق اهمیت زیادی دارد و به پایداری تولید شکر در تابستان کمک زیادی می کند. ناصری در ادامه بر ضرورت افزایش کارایی و بهبود کیفیت محصولات نیشکری با نوسازی و بهسازی خطوط تولید تأکید کرد و گفت که این اقدامات آینده صنعت نیشکر را تضمین می کند و باعث تأمین امنیت غذایی کشور در

تمدید محدودیت صادرات شکر هند

وزارت تجارت خارجی هند اعلام کرد دولت این کشور محدودیت صادرات شکر را پس از ۳۱ اکتبر تمدید می کند. به گزارش بلومبرگ، هند به عنوان دومین تولیدکننده بزرگ شکر در دنیا محدودیت صادرات این محصول را در تلاش برای حمایت از عرضه داخلی تمدید کرد. این اقدام بازار جهانی را با کمبود مواجه کرده و هزینه صنعت مواد غذایی را بالا می برد. وزارت تجارت خارجی هند در روز چهارشنبه اعلام کرد دولت این کشور محدودیت صادرات شکر را پس از ۳۱ اکتبر تمدید می کند. هند در سال مالی ۲۳-۲۰۲۲ یک سیستم سهمیه بندی معرفی و صادرات شکر را تا حدود ۶ میلیون تن به دنبال کاهش تولید داخلی محدود کرد. این رقم در سال قبل برابر با ۱۱ میلیون تن بود. هند برای اولین بار طی ۷ سال گذشته صادرات شکر را ممنوع می کند.

نگرانی در مورد کاهش تولید شکر در هند و تأیید قیمت معاملات آتی شکر خام را به بالاترین رقم از ۲۰۱۱ رسانده است. درست است که این ممنوعیت قیمت داخلی شکر را پایین می آورد اما ضربه سختی به تولیدکنندگان جهانی مواد غذایی از نواحی های گازدار گرفته تا شکلات و انواع شیرینی خواهد زد. دولت هند در آستانه انتخابات ملی در ۲۰۲۴ اجازه افزایش تورم را نمی دهد. بارندگی های مونسون در سال جاری به پایین ترین سطح طی ۵ سال گذشته رسیده و هرگونه کاهش تولیدات کشاورزی مقامات را برای کنترل قیمت مواد غذایی تحت فشار قرار می دهد. این محدودیت شامل صادرات شکر به اتحادیه اروپا و آمریکا نمی شود. قیمت داخلی شکر در هند حدود ۳ درصد از ابتدای سال جاری میلادی افزایش یافته است. اکثر تحلیلگران عقیده دارند هند در فصل جاری به خاطر کاهش تولید هیچ گونه شکر صادر نخواهد کرد. هند همچنین صادرات شکر از گانیک را هم محدود کرده است.

شکر کام بازارهای جهانی را تلخ خواهد کرد؟!

قیمت جهانی شکر به بالاترین حد ۱۲ سال گذشته رسیده و بیش از ۳۵ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است.

بازارهای شکر با کمبود مواجه هستند. قیمت شکر پس از پیش بینی سازمان بین المللی شکر در لندن در ۲۳ اکتبر مبنی بر کاهش ۱.۲ درصدی تولید جهانی شکر در سال ۲۰۲۳ در سال جاری، حمایت شد، در حالی که پیش بینی های کسری ۲.۱ درصد برای سال ۲۰۲۴ است.

بر اساس برآوردهای اخیر شرکت تایلندی، انتظار می رود تولید شکر در تایلند در این فصل به دلیل شرایط خشکسالی مرتبط با پدیده آبوهوای ال نینو کاهش یابد که خسارت قابل توجهی به مزارع نیشکر وارد کرد. دولت تایلند به عنوان اقدامی برای مقابله با تورم و حفاظت از امنیت غذایی داخلی، شکر را به عنوان یک کالای کنترل شده طبقه بندی کرده است، بنابراین یک هیأت نظارتی را ملزم می کند تا صادرات شکر این کشور را تأیید کند.

تایلند سومین تولیدکننده شکر در جهان و دومین صادرکننده شکر پس از برزیل است اما در حال حاضر با شرایط خشکسالی گسترده ای مواجه است که انتظار می رود طبق هشدار مقامات تا اوایل سال ۲۰۲۴ ادامه داشته باشد.

قیمت های جهانی شکر در بحبوحه نگرانی ها مبنی بر اینکه بارندگی ناکافی در هند مخازن آب را به شدت کاهش داده است، بالاست و نشان می دهد که چرخه محصول بعدی می تواند حتی بدتر از چرخه فعلی باشد. پیش بینی می شود که هند برای فصل اخیر هیچ شکر صادر نکند. در نتیجه، بازارهای شکر به چشم انداز کاهش برداشت ماه نوامبر، افزایش قیمت های جهانی را در کانون توجه قرار می دهد. طبق اعلام، ال نینو در حال سرکوب برداشت است و ما شاهد سال های متوالی کسری در بازارهای شکر هستیم. علاوه بر این، تنگناهای مداوم کشتیرانی که به دلیل بحران ژئوپلیتیکی در خاورمیانه تشدید شده است، می تواند بازارهای شکر را به سمت قله های تاریخی که در سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱ شاهد بودیم، سوق دهد که قیمت به بالاترین حد در ۳۰ سال گذشته رسید. در همین حال، شرایط نامساعد آب و هوایی همچنان مانع تولید شکر در تایلند و هند می شود و جریانی قوی برای افزایش قیمت جهانی شکر ایجاد می کند. کاهش پیش بینی شده تولید این دو کشور بزرگ تولیدکننده شکر از قیمت هایی حمایت می کند که در حال حاضر به بالاترین سطح خود در ۱۲ سال گذشته رسیده اند. طبق گزارش بیژنس، این وضعیت باعث وابستگی بازار به برزیل می شود که در حال حاضر با مجموعه ای از چالش های خاص خود مواجه است. / ایسنا

رشد ۴۹ درصدی ارزش افزوده کشاورزی ایران

سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (فائو) در جدیدترین گزارش آماری خود از سال ۲۰۲۲، ضمن تشریح ابعاد اقتصاد کشاورزی و تولید و تجارت محصولات این حوزه در سراسر جهان، از رشد ۴۹ درصدی ارزش افزوده کشاورزی ایران خبر داد. گزارش آماری فائو در سال ۲۰۲۲ در حوزه غذا و کشاورزی حاکی از آن است که گرسنگی در جهان همچنان در حال افزایش است، تقریباً ۷۷۰ میلیون نفر در سال ۲۰۲۱ دچار سوءتغذیه شدند، در واقع ۴۶ میلیون نفر بیشتر از سال ۲۰۲۰ همچنین در این گزارش عنوان شده ارزش افزوده بخش کشاورزی در ایران در سال ۲۰۲۰ حدود ۲۷ میلیارد دلار بوده که در سال ۲۰۲۰ با ۴۹ درصد افزایش به عدد ۵۰ میلیارد دلار رسیده است. گزارش آماری فائو در سال ۲۰۲۲ در حوزه غذا و کشاورزی منتشر شد. این گزارش، ترکیبی از عوامل اصلی در تأمین غذا و چشم‌انداز کشاورزی جهان را ارائه می‌دهد. در این گزارش که مسعود بصیری، کارشناس ارشد کشاورزی در اختیار خبرگزاری بازنویز قرار داده، آمده است:

آمار ارائه شده در گزارش فائو در چهار فصل موضوعی ارائه شده است که اهمیت اقتصادی فعالیت‌های کشاورزی، نهاده‌ها، خروجی‌ها و عوامل تولید و پیامدهای آنها را برای امنیت غذایی و تغذیه و اثرات آنها بر محیط‌زیست را پوشش می‌دهد. در فصل اول ابعاد اقتصادی بخش کشاورزی از سال ۲۰۰۰ مورد بررسی قرار می‌گیرد و مروری است بر قسمت‌های مختلف کشاورزی از دیدگاه اقتصادی. در فصل دوم خروجی‌های بخش کشاورزی برحسب تولید، تجارت و تحول قیمت‌ها را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در فصل سوم به امنیت غذایی می‌پردازد و تمرکز دارد که برخی از خروجی‌های بخش کشاورزی مثل تولید، تجارت چقدر در امنیت غذایی مردم جهان تأثیر داشته است. در فصل چهارم این گزارش مروری دارد بر پایداری و جنبه‌های زیست محیطی بخش کشاورزی و اینکه تولیدات و اقداماتی که در بخش کشاورزی صورت گرفت چقدر بر محیط زیست تأثیر گذاشته است. با این مقدمه توجه شما را به نکات بارز هر فصل با تکیه بر آمار معطوف می‌دارد.

سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ حدود ۱۳ درصد در جهان افزایش یافته است؛ که فقط ۵۷ درصد آن مربوط به دام است.

وضعیت کشاورزی ایران از نگاه فائو در دوره زمانی مورد مطالعه:

۱. جمعیت ایران در سال ۲۰۲۱ برابر با ۸۷/۳ میلیون نفر برآورد گردیده است.

۲. ارزش افزوده بخش کشاورزی در ایران در سال ۲۰۰۰ حدود ۲۷ میلیارد دلار بوده که در سال ۲۰۲۰ با ۴۹ درصد افزایش به عدد ۵۰ میلیارد دلار رسیده است. همچنین سهم ارزش افزوده بخش کشاورزی نسبت کل تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۰۰ حدود ۱۱ درصد بوده است که در سال ۲۰۲۰ به ۱۱/۵ درصد رسید.

۳. میزان زمین‌های زراعی ایران در سال ۲۰۰۰ برابر با ۱۶/۳ میلیون هکتار بود که در سال ۲۰۲۰ به حدود ۱۷/۵ میلیون هکتار رسیده است. همچنین میزان زمین‌های مرتعی کشور در سال ۲۰۰۰ حدود ۴۷ میلیون هکتار بوده است که در سال ۲۰۲۰ با حدود ۳۷ درصد کاهش به ۲۹/۵ میلیون هکتار رسید.

۴. میزان سرانه زراعی یعنی میزان هکتار زمین زراعی به ازای هر نفر شاغل در کشور در سال ۲۰۰۰ برابر بود با ۰/۲۵ هکتار به ازای هر نفر بود که در سال ۲۰۲۰ با ۱۶ درصد کاهش به عدد ۰/۲۱ هکتار رسیده است.

۵. سهم اشتغال در بخش کشاورزی در ایران به کل اشتغال در سال ۲۰۰۰ برابر با ۲۲/۷ درصد بود که در سال ۲۰۲۱ این سهم به ۱۶/۳ درصد تنزل پیدا کرد.

۶. تورم در قیمت مصرف‌کننده مواد غذایی در سال ۲۰۱۳ در جهان ۳/۳ درصد بوده که با ۷۸ درصد کاهش در سال ۲۰۲۱ به ۰/۷ درصد رسید. تورم یاد شده در ایران در سال ۲۰۱۳ برابر با ۵۰/۴ درصد برآورد گردیده است که در سال ۲۰۲۱ تورم مذکور با ۲۱ درصد رشد به ۵۹/۱ درصد رسید. در واقع تورم در قیمت مصرف‌کننده مواد غذایی در سال ۲۰۲۱ در ایران بالغ بر ۱۵ برابر درصد تورم مذکور در جهان است.

۷. درصد نامنی غذایی (نا امنی غذایی به مفهوم دسترسی محدود یا نامطمئن به غذای کافی و سالم توسط افراد جامعه از راه‌های مقبول اجتماعی گفته می‌شود) در سال ۲۰۱۴ در جهان حدود ۷/۷ درصد بوده در حالی که در ایران در همان سال ۹/۵ درصد است. در سال ۲۰۲۱ سطح نامنی غذایی در جهان ۲۸/۱ درصد بود و در ایران به ۴۲/۴ درصد رسیده است.

مهربانو مهدوی

افزایش شدید تولید روغن پالم، ۱۲۵ درصد افزایش یافت.

۴. همچنین تولید گوشت در سال ۲۰۲۲ حدود ۳۳۷ میلیون تن یعنی با ۴۵ درصد بیشتر نسبت به سال ۲۰۰۰ تولید شده است که بیش از نیمی از این افزایش تولید مربوط به گوشت مرغ است و مابقی مربوط به سایر حیوانات است.

۵. در سال ۲۰۲۲ تولید گوشت مرغ پر تولیدترین نوع گوشت در جهان بوده است.

۶. در سال ۲۰۲۲ غلات بیشترین تجارت از نظر مقدار می‌باشد. امریکا و اروپا بزرگ‌ترین صادرکنندگان و آسیا بزرگ‌ترین واردکننده غلات در جهان بودند.

فصل سوم: امنیت غذایی و تغذیه

۱. گرسنگی در جهان همچنان در حال افزایش است، تقریباً ۷۷۰ میلیون نفر در سال ۲۰۲۱ دچار سوءتغذیه شدند، در واقع ۴۶ میلیون نفر بیشتر از سال ۲۰۲۰ و حدود ۱۵۰ میلیون نفر بیشتر از سال ۲۰۱۹.

۲. بیشترین کم‌تغذیه در جهان مربوط به مردم آسیا در سال ۲۰۲۱ بوده و بالاترین شیوع سوءتغذیه مربوط به قاره آفریقا است.

۳. در هر قاره شیوع نامنی غذایی متوسط یا شدید برای زنان اندکی بیشتر از مردان است، بیشترین تفاوت در امریکای لاتین و دریای کارائیب است.

۴. عرضه انرژی غذایی در تمام مناطق از سال ۲۰۰۰ افزایش یافته است و چاقی در همه مناطق افزایش دارد. تقریباً ۳۰ درصد افراد بزرگسال در امریکای شمالی، اروپا و اقیانوسیه چاق هستند.

فصل چهارم: جنبه‌های پایداری و زیست محیطی کشاورزی

۱. بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ زمین‌های کشاورزی در جهان ۱۳۴ میلیون هکتار کاهش یافت، تقریباً به اندازه کشور پرو، در حالی که مساحت جنگل‌ها ۹۹ میلیون هکتار تقریباً به اندازه کشور مصر در جهان کاهش داشته است.

۲. نیمی از برداشت محصولات کشاورزی جهان مربوط به غلات است.

۳. سطح تنش آبی در جهان: تقریباً همه کشورهای خاور نزدیک و شمال آفریقا دارای سطوح تنش آب نزدیک یا بالاتر از ۱۰۰ درصد هستند که بیشترین سهم این تنش آبی مربوط به کشورهای کویت، امارات متحده عربی و عربستان سعودی است.

۴. انتشار گازهای گلخانه‌ای در زمین‌های کشاورزی بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ در جهان حدود ۴ درصد کاهش یافت.

۵. انتشار گازهای گلخانه‌ای از طریق مزارع دامپروری در طی

فصل اول: ابعاد اقتصادی بخش کشاورزی

۱. پیش‌بینی جمعیت جهان در سال ۲۰۲۰ به میزان ۷/۸ میلیارد نفر بوده است.

۲. ارزش افزوده کشاورزی در جهان بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ با ۷۸ درصد افزایش به حدود ۳۶ تریلیون دلار رسید.

۳. سهم کشاورزی در تولید ناخالص جهانی از سال ۲۰۰۰ در محدوده ۴ درصد ثابت ماند.

۴. نیروی کار جهانی شاغل در بخش کشاورزی در سال ۲۰۰۰ حدود ۱۰۴۳ میلیون نفر بوده در حالی که این رقم در سال ۲۰۲۱ به عدد ۸۶۶ میلیون نفر کاهش یافت. در واقع در سال ۲۰۲۱ حدود ۲۷ درصد نیروی کار جهانی در بخش کشاورزی بودند، ولی در سال ۲۰۰۰ حدود ۴۰ درصد بوده است.

۵. استفاده از آفتکش‌ها بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ در جهان ۳۰ درصد افزایش یافت که شروع این افزایش از سال ۲۰۱۲ بوده است.

۶. استفاده کشاورزی در جهان از کودهای معدنی در سال ۲۰۲۰ کمی بیش از ۲۰۰ میلیون تن بوده که ۵۶ درصد آن نیتروژن بوده است. ۴۶ میلیون نفر به تعداد گرسنگان جهان اضافه شد رشد ۴۹ درصدی ارزش افزوده کشاورزی ایران

فصل دوم: تولید، تجارت و قیمت کالاها

۱. تولید محصولات زراعی اولیه در سال ۲۰۲۲ به ۹۰۳ میلیارد تن رسیده که ۵۲ درصد بیشتر از سال ۲۰۰۰ است.

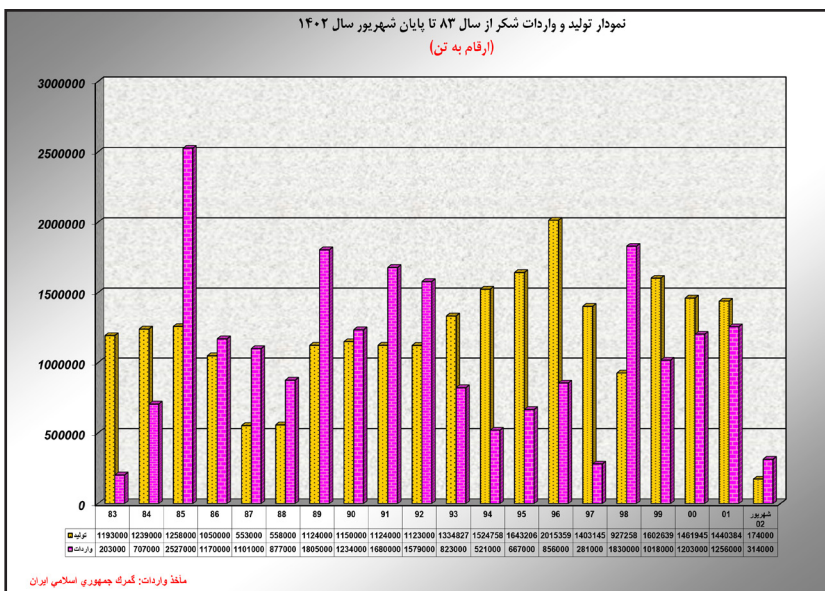
۲. چهار محصول نیشکر، ذرت، گندم و برنج حدود نیمی از تولید محصولات اولیه جهانی بخش کشاورزی را تشکیل می‌دهد.

۳. بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹ تولید روغن‌های گیاهی به دلیل

بازار را تنظیم کنید

بازار شکر ایران بدون واردات در تعادل قرار نمی‌گیرد و التهاب در بازار با نوسان قیمت‌ها برای دولت و نیز کارخانه‌ها و شهروندان دردسر درست می‌کند. تنظیم بازار کاری است که اختیارات آن در دست نهادهای دولتی است. انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ایران وظیفه دارد به دولت هشدار دهد که واردات شکر چه زمانی انجام شود تا بازار ملتهب نشود. شوربختانه آمارهای واردات نشان می‌دهد در ۶ ماه نخست ۱۴۰۲ فقط ۳۱۴ هزار تن شکر وارد شده است. این در حالی است که در همین مدت در ۱۴۰۱، ۵۸۰ هزار تن شکر وارد کشور شده است. به عبارت دیگر میزان واردات شکر در سال جاری بسیار کمتر از پارسال بوده است. به نظر می‌رسد باید به هشدارهای نهادهای کارشناسی در باره تنظیم بازار شکر با استفاده از اهرم واردات توجه کرد تا دشواری پیش نیاید. واردات باید به تنظیم بازار کمک کند و نباید بازار را از تعادل خارج کرده و دردسر درست کند.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۴۰۲ (ارقام هزار تن)

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۱۵۴	۲۴۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۲۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۷۴	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۸	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۰	۱۱۸	۹۰	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۰	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	۰	۵۵	۰	۱۴	۰	۸۰	۸۵۶
۱۳	۱۳۹۷	۰	۳۸	۴۹	۱	۰	۰	۰	۰	۶۶	۰	۶۶	۶۱	۲۸۱
۱۴	۱۳۹۸	۸۲	۲۱۳	۲۸۰	۲۲۰	۸۰	۱۴۳	۲۱۰	۹۸	۱۵۰	۱۷۱	۱۰۵	۷۸	۱۸۳۰
۱۵	۱۳۹۹	۹۷	۱۳۱	۲۰۱	۱۱۲	۲	۱۷۳	۱۴۲	۶۳	۶۳	۱۷	۱۶	۰	۱۰۱۸
۱۶	۱۴۰۰	۱۳	۲۷۹	۹۵	۱۳۵	۰	۲۴۴	۱۲۳	۲	۱۴۹	۳۹	۷۴	۵۰	۱۲۰۳
۱۷	۱۴۰۱	۰	۰	۱۰۷	۱۳۶	۲۳۹	۹۸	۳۸۰	۷۹	۴۴	۱۴۸	۲۵	۰	۱۲۵۶
۱۸	۱۴۰۲	۰	۱۴	۱۱۱	۶۷	۴۸	۵۴	۹۶۰	۱۰۳۹	۱۰۸۳	۱۲۳۱	۱۲۵۶	۳۱۴	۳۱۴

619

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان شهریور ماه سال ۱۴۰۲ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۳۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱,۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۲	۳۷,۲۱۳,۳۲۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱,۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱,۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱,۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۲۳۴	۱,۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱,۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱,۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۲۴,۹۷۸
۱۳۹۶	۰	۰	۸۵۶	۴۱۴,۷۲۶,۳۷۷	۸۵۶	۴۱۴,۷۲۶,۳۷۷
۱۳۹۷	۰	۰	۲۸۱	۱۰۲,۶۵۴,۳۰۵	۲۸۱	۱۰۲,۶۵۴,۳۰۵
۱۳۹۸	۰	۰	۱,۸۳۰	۶۴۲,۳۴۶,۲۳۷	۱,۸۳۰	۶۴۲,۳۴۶,۲۳۷
۱۳۹۹	۰	۰	۱,۰۱۸	۳۷۰,۶۶۰,۰۰۰	۱,۰۱۸	۳۷۰,۶۶۰,۰۰۰
۱۴۰۰	۰	۰	۱,۲۰۳	۵۴۵,۰۶۰,۰۰۰	۱,۲۰۳	۵۴۵,۰۶۰,۰۰۰
۱۴۰۱	۰	۰	۱,۲۵۶	۶۷۸,۹۵۴,۰۰۰	۱,۲۵۶	۶۷۸,۹۵۴,۰۰۰
۱۴۰۲	۰	۰	۳۱۴	۱۹۱,۰۳۰,۰۰۰	۳۱۴	۱۹۱,۰۳۰,۰۰۰
جمع	۱,۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۲۰,۲۰۱	۸۶۱,۷۰۹,۵۰۳	۲۱,۴۴۹	۹,۴۵۲,۱۸۱,۴۸۵

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان شهریور ماه سال ۱۴۰۲ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی ارقام به هزار تن

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۳۷	۷۱۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۴	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳
۱۳۹۴	۳۶۴	۱۵۷	۵۲۱
۱۳۹۵	۳۵۸	۳۰۹	۶۶۷
۱۳۹۶	۷۱۸	۱۴۸	۸۶۶
۱۳۹۷	۸۶	۱۹۵	۲۸۱
۱۳۹۸	۶۵۵	۱۱۷۵	۱۸۳۰
۱۳۹۹	۶۵۰	۳۶۸	۱۰۱۸
۱۴۰۰	۲۹۴	۲۰۳	۴۹۷
۱۴۰۱	۱۱۸۹	۶۷	۱۲۵۶
۱۴۰۲	۲۴۸	۶۶	۳۱۴

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

ماهنامه شکر

انجمن صنعتی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

صفحه آرا: علی صائمی

حروفچین: حمیدرضا خدابخش

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴